

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus <Liberalis>

Basileae, 1568

VD16 A 2960

In librum VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70288](#)

derat ὁ Λύκρης πεπονιλίατο, καὶ ὁ Καῦσαρ τὸν δρα-
πέτων αὐξέντος: Populus murmure indignitatem
rei testatus est, et Cæsar militem inde abduxit.

4 Inhumanum esse videtur.) Hic locus idē,
sed paulò obscurius, videtur docere, quod Cicero ad
Lentulum de Platonis sententia his verbis monet: Id
enim iubet idem ille Plato, quem ego autorem vehe-
menter sequor: Tantum contendere in republica,
quantum probare ciuibus tuis possis; vim neq; pa-
renti, neq; patriæ afferre oportere.

5 Vide ne à præsenti statu deiectus.) In
Greco est, οὗτος μὴ ἀπογειωθῆται, μὴ βαφῆται po-
sterius est: Ne mergaris. Quid autem sit ἀπογειω-
θῆσθαι (si, quod non iudico, Græcum est, aut omnino
non depravatum vocabulum) nescio. Neq; vereor
ne significet, imperio aut summa rerum deponi,
ἀπὸ τοῦ ναϊσαρχοῦ. neq; enim vel etymologia hæc au-
ditu digna, vel sensus loci esset ullus. itaq; liberè mea
verba supposui.

6 Antonini discipulum.) Pij scilicet, qui
antececerat eum in imperio.

7 Quæ vultus serenitas.) τὸ σύνοδον τὸν τρό-
πους legi σύδιον.

In librum VII.

1 Velitationes.) In Greco est οὐαλογεισιον.
Quod tamen vocabulum fateor me non satis intelli-
gere. οὐαλη quidem hastam esse, vel pueri sciunt: itē,
οὐαλητας esse eius patriū casum: ut οὐαλογεισιον

x 4 vide-

videatur esse hastiludium (quod barbari vocant) id est, concertatio hastis quædam inita. Sed haud scio quām huc id quadret. Videtur autem, his omnibus humanæ vitæ vanitatem & varietatem voluisse demonstrare.

2 Quām multi quondam fuere.) Aliunde huic loco videntur hæc à librario esse intercalata: incommodè profectò, cùm alioquin sequentia optimè cum prioribus cohærent, in quibus ostendit, nonnunquam, vbi propriæ nos vires destituunt, auxilium aliorum non aspernādum esse, dūmodò nostrum officium faciamus. Etenim & Homericus ille Diomedes, socio adiuncto sperabat se propositum negotium rectius conjecturum, vnde est illud Σωτείον ὅρχουλων, vstatum bonis autoribus, explicatumq; ab Aristotele libro 8. Ethicorum, de amicitia disputaturo.

3 Membrum.) In Greco est μέλος, & pro parte μέρος. Porro non fallit eruditos, membrū respectu totius & reliquorum membrorum maiore deuinciri necessitate, quām totius partes qualescūq;. Est enim omne membrum pars, non contrà. Multo ergo rectius societatem humanam & yniuersi conjunctionem intelligit, qui membrum se, quām qui partem generis humani dicit. Discrimen hoc diuisionis eis μέλη & μέρη, etiam Strabo suæ rei accommodauit lib. 2.

4 Diuina.) Δαιμόνα, Legendum δαιμόνες, aut saltē

saltem θεωρίαι.

8 Pauca secus.) ἦν Αὐλίων, λέγοντος λίαν. Sunt autem paucim per multa, in quibus ariolo magis quam interprete opus sit.

9 Nā rebus.) Promiscuè et mutilatè huc poëticæ quædā sunt congesta: partim infrà lib. XI. repetita.

10 Platonica ego .) Ex apologia Socratis hæc sunt.

11 Credens ijs qui dicunt.) τὰ γυναιξὶν, in Græco. Sanè Hector Homericus Iliad. 3. suam uxorem hac ipsa ratione consolatur, versu 487. Et est minimè muliebris hæc sententia, apud Poëtas paucim inculcata.

12 Est alius te peritior.) Adnotatum est hoc loco à librario, nō esse hic nouæ initium tractationis: sed cohærere cum his quæ ante ea quæ ex Platone sunt huc translata, præcedebant. Sed quia illa ipsa erant mutila, id quidem non video quale sit. ναβάλιον luctatorem dici puto, πρὸ τῷ πατεράλει, deiijcere.

13 Omnis animus, inquit ille.) Nimirum Plato in Protagora.

14 Salaminium .) Leonem nomine, quem ad cedē ab eo duci Critias tyrannus volebat. vide Apologia Socratis apud Platonem, & Diogenē Laertium in vita Socratis.

In librum X.

15 Pestis, bellum.) Pro pestis, in Græco est μί-

χ 5 μΩ,